

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรม และแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเด็กบกพร่องทางสติปัญญาอายุ 6-11 ปี ที่มารับบริการแบบผู้ป่วยในของโรงพยาบาลราชานุกูล ประชากรที่ศึกษาคือผู้ปกครองของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มารับบริการแบบผู้ป่วยในระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม 2544 ถึง 31 มกราคม 2545 จำนวน 133 คน ได้รับความร่วมมือ และสมัครใจตอบแบบสอบถามจำนวน 120 คนคิดเป็นร้อยละ 90.23 ไม่พบผู้ปกครอง และไม่ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.77 ข้อมูลที่ได้แบ่งเป็น 4 ส่วนคือข้อมูลทั่วไป ข้อมูลปัญหาพฤติกรรม ข้อมูลแบบการอบรมเลี้ยงดู และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ผลข้อมูลเสนอด้วยการบรรยายประกอบตารางตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษาดังนี้

ก. ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก ได้แก่ เพศ ลำดับการเกิด ระยะเวลาที่เข้ารับบริการในโรงพยาบาลราชานุกูล โรคที่พบบ่อยกับความบกพร่องทางสติปัญญา ประวัติการใช้ยา ประวัติการเรียน และฝึกอบรม

ข. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก การให้การเลี้ยงดู สถานภาพสมรส รายได้ของครอบครัว เศรษฐฐานะ ลักษณะของครอบครัว และประวัติการเจ็บป่วยทางจิต

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัญหาพฤติกรรม

- ระดับความรุนแรงของปัญหาพฤติกรรมในทัศนะของผู้ปกครอง
- รูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กบกพร่องทางสติปัญญาเพศชาย
- รูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กบกพร่องทางสติปัญญาเพศหญิง
- ปัญหาพฤติกรรมรายชื่อ 10 อันดับแรกในทัศนะของผู้ปกครอง
- ปัญหาพฤติกรรม และปัญหาทางอารมณ์ที่ผู้ปกครองตอบ 1 หรือ 2

ข้อมูลแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเด็กบกพร่องทางสติปัญญา

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการอบรมเลี้ยงดูและปัจจัยต่างๆ กับ ปัญหาพฤติกรรม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเด็ก ปัญหาพฤติกรรม ครอบครัว และแบบการอบรมเลี้ยงดู

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแสดงผลการวิจัย แทนความหมายต่างๆ ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Min	หมายถึง	ค่าคะแนนที่ต่ำสุด
Max	หมายถึง	ค่าคะแนนที่สูงที่สุด
χ^2	หมายถึง	ค่าไคสแควร์
df	หมายถึง	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
P	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาอายุ 6-11 ปี

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามเพศ อายุ

ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (n=120)		
ชาย	71	59.2
หญิง	49	40.8
อายุ(n=120)		
6 ปี	27	22.5
7 ปี	14	11.7
8 ปี	22	18.3
9 ปี	11	9.2
10 ปี	24	20
11 ปี	22	18.3
Mean = 8.5, Min = 6, Max = 11		

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่ศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเด็กชายจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 ส่วนเด็กหญิงมีจำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 40.8 อายุระหว่าง 6-11 ปี อายุ 6 ปีมากที่สุดจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมาคืออายุ 10 ปี จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 20 โดยมีอายุเฉลี่ย 8.5 ปี อายุเฉลี่ยของเด็กชาย 8.6 ปี อายุเฉลี่ยของเด็กหญิง 8.2 ปี

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามศาสนา ลำดับการเกิด จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนา (n=120)		
พุทธ	116	96.7
อิสลาม	3	2.5
คริสต์	1	0.8
ลำดับการเกิด (n=120)		
บุตรคนแรก	61	50.8
บุตรคนที่ 2	46	38.3
บุตรคนที่ 3	11	9.2
บุตรคนที่ 4	2	1.7
จำนวนสมาชิกในครอบครัว(n=120)		
จำนวน 3 คน และต่ำกว่า	25	20.8
จำนวน 4 คน	41	34.2
จำนวน 5 คน	25	20.8
จำนวน 6 คน	10	8.3
จำนวน 7 คน และมากกว่า	9	7.5

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูลลำดับการเกิดของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาเป็นบุตรคนที่สองจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 สมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาสมาชิกในครอบครัวมีจำนวน 3 คนและต่ำกว่า โดยเท่ากับครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 96.7

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละจำแนกตามการวินิจฉัยโรค ประวัติการใช้ยา ระยะเวลาที่เข้ารับบริการ ประวัติการเรียน และฝึกอบรมในโรงพยาบาลราชานุกูล

ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับเชาวน์ปัญญา		
ระดับน้อย	7	5.8
ระดับปานกลาง	44	36.7
ระดับรุนแรง	69	57.5
โรคที่พบร่วมกับความบกพร่องทางสติปัญญา		
โรคสมองพิการ	13	10.8
อาการชัก	19	15.8
มีความพิการทางร่างกาย	11	9.2
โรคหัวใจ	10	8.3
อื่นๆ	4	3.4
ไม่มีโรคร่วม	63	52.5
การรับประทานยาประจำ		
รับประทานยาประจำ	52	43.3
ไม่ต้องใช้ยา	68	56.7
ระยะเวลาที่เข้ารับบริการ		
น้อยกว่า 6 เดือน	15	12.5
6 เดือน - 1ปี	23	19.2
1 ปีขึ้นไป - 2ปี	12	10
2 ปีขึ้นไป	70	58.3
ประวัติการเรียนในโรงพยาบาล		
เรียนในร.ร.การศึกษาพิเศษ		
ระดับเรียนได้	28	23.4
ระดับฝึกอบรมได้	31	25.8
อยู่ระหว่างส่งเสริมพัฒนาการ	61	50.8

จากตารางที่ 6 แสดงข้อมูลการวินิจฉัยโรค จากการศึกษาระเบียบประวัติผู้ป่วย พบว่าเด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรงเป็นส่วนใหญ่คือร้อยละ 57.5 รองลงมาคือระดับปานกลางร้อยละ 36.7 ระดับน้อยร้อยละ 5.8 มีโรคที่พบร่วมกับความบกพร่องทางสติปัญญาคือ อากาซซึกจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 15.8 ภาวะสมองพิการจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 10.8 มีความพิการทางร่างกายร่วมด้วยจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 9.2 และมีโรคหัวใจจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 8.3 มีประวัติการรับประทานยาเป็นประจำร้อยละ 43.3 สำหรับระยะเวลาที่เข้ารับบริการในโรงพยาบาลราชานุกูล ส่วนใหญ่เข้ารับบริการ 2 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือระยะ 6 เดือน - 1 ปีคิดเป็นร้อยละ 19.2 ประวัติการเรียนและฝึกอบรมในโรงพยาบาลราชานุกูล ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างส่งเสริมพัฒนาการในหอผู้ป่วยคิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาเข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษราชานุกูล และเรียนอยู่ในระดับเรียนได้จำนวน 28 รายคิดเป็นร้อยละ 23.3



ศูนย์วิทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตาม เพศ อายุ ความเกี่ยวข้องกับเด็ก

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (n = 120)		
ชาย	36	30
หญิง	84	70
อายุ (n = 120)		
น้อยกว่า 20 ปี	9	7.5
21 - 30 ปี	9	7.5
31 - 40 ปี	63	52.5
41 - 50 ปี	31	25.8
มากกว่า 50 ปี	8	6.7
ความเกี่ยวข้องกับเด็ก (n = 120)		
บิดา	31	25.8
มารดา	80	66.6
ปู่ ย่า ตา ยาย	3	2.5
ลุง ป้า น้า อา	2	1.7
พี่เลี้ยง	4	3.4
การเลี้ยงดูเด็ก (n = 120)		
เลี้ยงดูด้วยตนเอง	111	92.5
มีผู้อื่นช่วยเลี้ยงดู	9	7.5

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 30 เพศหญิงจำนวน 84 คนคิดเป็นร้อยละ 70 ส่วนใหญ่เป็นมารดา 80 คนคิดเป็นร้อยละ 66.7 บิดา 31 คนคิดเป็นร้อยละ 25.8 ญาติ และผู้เลี้ยงดูอื่นๆ 9 คนคิดเป็นร้อยละ 7.4 การเลี้ยงดูพบว่าเลี้ยงดูเด็กด้วยตนเองมากถึงร้อยละ 92.5 ให้ผู้อื่นช่วยเลี้ยงดูเพียงร้อยละ 7.5

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละจำแนกตามสถานภาพสมรส ลักษณะของครอบครัว รายได้ เศรษฐฐานะ

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส (n = 120)		
สมรส	97	80.8
โสด	2	1.7
หย่า	6	5
แยกกันอยู่	7	5.8
หม้ายจากคู่สมรสเสียชีวิต	8	6.7
ลักษณะของครอบครัว (n = 120)		
เดี่ยว	96	80
ขยาย	24	20
รายได้ครอบครัว/เดือน (n = 120)		
ต่ำกว่า 5000 บาท	20	16.7
5001 - 10000 บาท	27	22.5
10001 - 20000 บาท	9	7.5
20001 - 30000 บาท	41	34.2
30001 - 40000 บาท	12	10
40000 บาทขึ้นไป	11	9.2
เศรษฐฐานะ (n = 120)		
ขัดสน	18	15
มีพอใช้จ่าย	95	79.2
มีเงินเหลือเก็บ	97	5.87

จากตารางที่ 8 แสดงข้อมูลสถานภาพสมรสของผู้ปกครองพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองสมรสและอยู่ด้วยกันร้อยละ 80.8 รองลงมาคือหม้ายจากคู่สมรสเสียชีวิตร้อยละ 6.7 ลักษณะของครอบครัวส่วนใหญ่เป็นแบบครอบครัวเดี่ยวร้อยละ 80 มีผู้อาศัยเฉลี่ย 4 คน รองลงมาเป็นแบบครอบครัวขยายร้อยละ 20 มีผู้อาศัยเฉลี่ย 7 คน รายได้ของครอบครัวต่อเดือนพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณ 20001-30000 บาทคิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมา มีรายได้ประมาณ 5001-10000 บาทคิดเป็นร้อยละ 22.5 ในเรื่องเศรษฐกิจฐานะส่วนมีพอใช้จ่ายคิดเป็นร้อยละ 79.2 รองลงมาขาดสนร้อยละ 15

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละจำแนกตามประวัติการเจ็บป่วยทางจิต และใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ประวัติการเจ็บป่วยทางจิต (n = 120)		
ไม่มีประวัติรวมไม่เคยตรวจรักษา	120	100
ประวัติการติดยาเสพติด (n = 120)		
เคย	1	.83
ไม่เคย	119	99.17

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูลประวัติการเจ็บป่วยทางจิตพบว่า ผู้ปกครองทุกคนไม่มีประวัติการเจ็บป่วยทางจิต ซึ่งรวมที่ตอบว่าไม่เคยตรวจรักษาโรคจิตโรคประสาทมาก่อนด้วย ส่วนประวัติการติดยาเสพติด พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการติดยาเสพติด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 99.17

ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละจำแนกตาม ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของพ่อ/ผู้ปกครองเพศชาย		
ประถมศึกษา	31	25.8
มัธยมศึกษา	20	16.7
อาชีวศึกษา	20	16.7
อุดมศึกษา	29	24.1
ไม่ตอบ	20	16.7
ระดับการศึกษาของแม่/ผู้ปกครองเพศหญิง		
ประถมศึกษา	41	34.2
มัธยมศึกษา	27	22.5
อาชีวศึกษา	20	16.7
อุดมศึกษา	19	15.8
ไม่ตอบ	13	10.8
อาชีพของพ่อ/ผู้ปกครองเพศชาย		
รับจ้าง	58	48.3
รับราชการ	17	14.2
รัฐวิสาหกิจ	6	5
เกษตรกร	-	-
ค้าขาย	15	12.5
ว่างงาน, งานบ้าน	2	1.7
ไม่ตอบ	22	18.3

ตารางที่ 10(ต่อ) จำนวน และร้อยละจำแนกตาม ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของแม่/ผู้ปกครองเพศหญิง		
รับจ้าง	35	29.2
รับราชการ	11	9.2
รัฐวิสาหกิจ	3	2.5
ค้าขาย	16	13.3
ว่างงาน, งานบ้าน	44	36.6
ไม่ตอบ	11	9.2

จากตารางที่ 10 พบว่า พ่อ/ผู้ปกครองเพศชายส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นอุดมศึกษาจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 แม่/ผู้ปกครองเพศหญิงส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 อาชีพพ่อ ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือรับราชการจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 อาชีพแม่ส่วนใหญ่เป็นแม่บ้านจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมาคือรับจ้างจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัญหาพฤติกรรมในเด็กบกพร่องทางสติปัญญาอายุ 6-11 ปี

ตารางที่ 11 ระดับความรุนแรงของปัญหาพฤติกรรมในทัศนะของผู้ปกครอง

ระดับของปัญหาพฤติกรรม	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับมีปัญหา	20	28.2	17	34.7	37	31.4
ระดับเสี่ยงมีปัญหปานกลาง	9	12.7	4	8.2	13	10.4
ระดับเสี่ยงมีปัญหาเล็กน้อย	7	3.9	7	14.3	14	12.1
ระดับปกติ ไม่มีปัญหา	35	49.3	21	42.9	56	46.1
Mean = 53.93, SD = 27.64						

จากตารางที่ 11 แสดงข้อมูลในทัศนะของผู้ปกครองพบว่าเด็กบกพร่องทางสติปัญญามีพฤติกรรมอยู่ในระดับมีปัญหาร้อยละ 31.4 โดยเด็กชายมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมีปัญหาร้อยละ 28.2 และเด็กหญิงมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมีปัญหาร้อยละ 34.7 ในเด็กชายมีพฤติกรรมอยู่ในระดับเสี่ยงมีปัญหปานกลางร้อยละ 12.7 ระดับเสี่ยงมีปัญหาน้อยร้อยละ 9.9 ระดับปกติไม่มีปัญหาร้อยละ 49.3 เด็กหญิงมีพฤติกรรมอยู่ในระดับเสี่ยงมีปัญหปานกลางร้อยละ 8.2 ระดับเสี่ยงมีปัญหาน้อยร้อยละ 14.3 ระดับปกติไม่มีปัญหาร้อยละ 42.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนน และรูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กชาย

รูปแบบปัญหาพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X}	SD	Min	Max
ปัญหาแบบเก็บกด						
กลุ่มอาการวิตกกังวล	4	5.6	3.62	4.05	0	18
กลุ่มอาการเจ็บป่วยทางกาย	9	12.7	2.0	1.79	0	7
กลุ่มอาการซึมเศร้า	11	15.5	5.66	4.12	0	16
ปัญหาแบบแสดงออก						
พฤติกรรมเด็กกว่าวัย	42	59.2	7.44	3.67	0	18
พฤติกรรมเกรง/ทำผิดกฎ	3	4.2	.75	1.31	0	6
ระเบียบ						
ไม่อยู่นิ่ง/หุนหัน/ปัญหาสังคม	6	8.5	4.5	2.7	0	12
พฤติกรรมก้าวร้าว	9	12.7	8.8	5.73	0	24
ปัญหาทางเพศ	5	7.0	.61	1.11	0	5

จากตารางที่ 12 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาพฤติกรรม พบว่าปัญหาพฤติกรรมแบบแสดงออกในเด็กชาย รูปแบบของปัญหาพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มอาการทางจิตเวชในเด็กชายคือ มีปัญหาพฤติกรรมเด็กกว่าวัยมากที่สุดถึงร้อยละ 59.2 ส่วนกลุ่มอาการอื่นได้แก่ ปัญหาทางเพศพบร้อยละ 16.9 อาการซึมเศร้า และปัญหาด้านความคิดพบร้อยละ 15.5 ปัญหาความเจ็บป่วยที่ไม่พบความผิดปกติทางกาย และพฤติกรรมก้าวร้าว พบร้อยละ 12.7 และปัญหาพฤติกรรมเกรง/กระทำผิดพบน้อยที่สุดร้อยละ 4.2

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนน และรูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กหญิง

รูปแบบปัญหาพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X}	SD	Min	Max
ปัญหาแบบเก็บกด						
กลุ่มอาการวิตกกังวล	-	-	3.7	2.67	0	10
กลุ่มอาการเจ็บป่วยทางกาย	12	24.5	1.65	1.92	0	8
กลุ่มอาการซึมเศร้า	2	4.1	1.61	1.85	0	8
แยกตนเองจากสังคม	14	28.6	7.67	4.35	0	19
ปัญหาแบบแสดงออก						
พฤติกรรมก้าวร้าว	5	10.2	4.98	3.65	0	19
พฤติกรรมเกเร/ทำผิดกฎ	9	18.4	1.31	1.21	0	4
ระเบียบ						
ไม่อยู่นิ่ง/หุนหัน/ปัญหาสังคม	4	8.2	10.7	4.78	3	24

จากตารางที่ 13 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาพฤติกรรม พบปัญหาพฤติกรรมแบบเก็บกดในเด็กหญิง รูปแบบของปัญหาพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มอาการทางจิตเวชในเด็กหญิง มีปัญหาแยกตนเองจากสังคมมากที่สุดร้อยละ 28.6 รองลงมาเป็นความเจ็บป่วยที่ไม่พบความผิดปกติทางกายร้อยละ 24.5 ส่วนกลุ่มอาการอื่นได้แก่ พฤติกรรมเกเร และกระทำผิดร้อยละ 18.4 พฤติกรรมก้าวร้าวพบร้อยละ 10.2 อาการอยู่ไม่สุข หุนหันพลันแล่น และปัญหาทางสังคม พบร้อยละ 8.2 ส่วนกลุ่มอาการวิตกกังวล ไม่พบว่าเป็นปัญหาพฤติกรรมในเพศหญิงของกลุ่มตัวอย่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ปัญหาพฤติกรรมรายชื่อ 10 อันดับแรกในทัศนะของผู้ปกครอง

ปัญหาพฤติกรรม	จำนวน (n=120)	ร้อยละ
ปัญหาการพูด	58	48.3
ขาดสมาธิ สนใจสิ่งใดไม่นาน	48	40.0
ประพฤติดนเด็กกว่าวัย	48	40.0
ไม่อยู่นิ่ง ลุกลิ่ลุกลอน อยู่ไม่สุข	45	37.5
ใช้เงินไม่เป็น	38	31.7
พึ่งพาผู้ใหญ่มากเกินไป	31	25.8
ไม่ยอมพูด	31	25.8
ทำสิ่งใดซ้ำๆ	30	25.0
เรียนไม่ดี	29	24.2
ซุกซน	27	22.5
ช่วยเหลือตนเองไม่ใคร่ได้	27	22.5

** คะแนนจากแบบสำรวจพฤติกรรมเด็กที่ผู้ปกครองให้คะแนนเท่ากับ 2

จากตารางที่ 14 แสดงข้อมูลปัญหาพฤติกรรมรายชื่อ 10 อันดับแรกที่ผู้ปกครองเห็นว่าเด็กมีปัญหาคือ ปัญหาการพูดมากที่สุดร้อยละ 48.3 รองลงมาเป็นปัญหาขาดสมาธิ สนใจสิ่งใดได้ไม่นาน และประพฤติดนเด็กกว่าวัยร้อยละ 40 มีปัญหาไม่อยู่นิ่ง ลุกลิ่ลุกลอน อยู่ไม่สุข ร้อยละ 37.5 ใช้เงินไม่เป็นร้อยละ 31.7 พึ่งพาผู้ใหญ่มากเกินไป และไม่ยอมพูดร้อยละ 25.8 ทำพฤติกรรมซ้ำๆร้อยละ 25 เรียนไม่ดีร้อยละ 24.2 ซุกซน และช่วยเหลือตนเองไม่ใคร่ได้ร้อยละ 22.5

ตารางที่ 15 ปัญหาพฤติกรรม และปัญหาทางอารมณ์ที่ผู้ปกครองตอบคะแนน =1 หรือ 2

หัวข้อปัญหา	คะแนน=1		คะแนน=2		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดสมาธิ สนใจสิ่งใดไม่นาน	52	43.3	48	40	100	83.3
ซุกซน	69	57.5	27	22.5	96	80
ประพฤตินเด็กกว่าวัย	46	38.3	48	40	94	78.3
ไม่เชื่อฟังขณะอยู่บ้าน	74	61.7	17	14.2	91	75.9
พึ่งพาผู้ใหญ่มากเกินไป	59	49.2	31	25.8	90	75
ปัญหาการพูด	31	25.8	58	48.3	89	74.1
ไม่อยู่นิ่ง ลุกลี้ลุกลอน อยู่ไม่สุข	43	35.8	37.5	45	88	73.3
ถูกเด็กอื่นแกล้ง	68	56.7	18	15	86	71.7
ช่วยเหลือตนเองไม่ใคร่ได้	57	47.5	27	22.5	84	70
ชอบเล่นกับเด็กอายุมากกว่า	62	51.7	21	17.5	83	69.2
มีอาการท้องผูก	62	51.7	17	14.2	79	65.9
ชอบออกไปนอกบ้าน	62	51.7	16	13.3	78	65
อารมณ์/ความรู้สึกเปลี่ยนแปลงง่าย	63	52.5	12	10	75	62.5
ดื้อ บึ้งตึง ขุนเฉียว	66	55	8	6.7	74	61.7
เรียนไม่ได้	43	35.8	29	24.2	72	60
ชอบเล่นกับเด็กอายุน้อยกว่า	60	50	12	10	72	60

จากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลปัญหาที่ผู้ปกครองตอบคะแนน =1 หรือ 2 พบว่า ปัญหาพฤติกรรมรายข้อที่ผู้ปกครองเห็นว่าเด็กมีปัญหามากที่สุดหรือบ่อยครั้งมากที่สุดคือ ปัญหาขาดสมาธิ สนใจสิ่งใดได้ไม่นานร้อยละ 83.3 รองลงมาเป็นปัญหาซุกซนร้อยละ 80.0 ประพฤติตนเด็กกว่าวัยร้อยละ 78.3 ไม่เชื่อฟังขณะอยู่บ้านร้อยละ 75.9 พึ่งพาผู้ใหญ่มากเกินไปร้อยละ 75 มีปัญหาการพูดร้อยละ 74.1 ปัญหาไม่อยู่นิ่ง ลุกลี้ลุกลอน อยู่ไม่สุขร้อยละ 73.3 ถูกเด็กอื่นแกล้งร้อยละ 71.7 ช่วยเหลือตนเองไม่ใคร่ได้ร้อยละ 70 ชอบเล่นกับเด็กอายุมากกว่าร้อยละ 69.2 ชอบออกไปนอกบ้านร้อยละ 65 อารมณ์/ความรู้สึกเปลี่ยนแปลงง่ายร้อยละ 62.5 ดื้อ บึ้งตึง ขุนเฉียว

ร้อยละ 61.7 เรียนไม่ดี และชอบเล่นกับเด็กอายุน้อยกว่าร้อยละ 60 กลัวสัตว์/สถานการณ์บางอย่าง ร้อยละ 59.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเด็กบกพร่องทางสติปัญญาอายุ 6-11 ปี

ตารางที่ 16 แบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

แบบการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X}	SD	Min	Max
แบบปกป้องคุ้มครอง	41	34.2	54.83	6.27	39	71
แบบควบคุม	7	5.8	51.03	6.85	34	69
แบบประชาธิปไตย	72	60	56.27	6.9	36	72

จากตารางที่ 16 แสดงข้อมูลผู้ปกครองใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุดจำนวน 72 คนคิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือการใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองจำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 34.2 การใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมใช้น้อยที่สุดจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.8 คะแนนเฉลี่ยแบบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละด้านพบว่า การใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้นมีมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย = 56.27 ± 6.9 ค่าต่ำสุด = 39 ค่าสูงสุด = 71 คะแนนเฉลี่ยของการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครอง = 54.83 ± 6.2 ค่าต่ำสุด = 39 ค่าสูงสุด = 71 คะแนนเฉลี่ยของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม = 51.03 ± 6.8 ค่าต่ำสุด = 34 ค่าสูงสุด = 79

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับปัญหาพฤติกรรม

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับเซาว์ปัญญา กับ ปัญหาพฤติกรรม

ระดับเซาว์ปัญญา	จำนวน n=120	ระดับพฤติกรรม	
		ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
ระดับน้อย	7	4	3
ระดับปานกลาง	44	31	13
ระดับรุนแรง	69	48	21
รวม	120	83	37

การทดสอบทางสถิติ $\chi^2 = .514$ df = 2 P = .773

จากตารางที่ 17 พบว่าส่วนใหญ่เด็กได้รับการวินิจฉัยว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง รองลงมา มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง และมีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อย น้อยที่สุด ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับเซาว์ปัญญา กับปัญหาพฤติกรรม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับพฤติกรรม

- ไม่มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับปกติ และระดับเสี่ยงมีปัญหาล็กน้อยถึงปานกลาง
(เด็กหญิง คะแนน 47 และต่ำกว่า - 65, เด็กชาย คะแนน 48 และต่ำกว่า - 66)
- มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับมีปัญหา
(เด็กหญิง คะแนน 66 ขึ้นไป, เด็กชาย คะแนน 67 ขึ้นไป)

ตารางที่18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโรคที่พบร่วมกับความบกพร่องทางสติปัญญา กับปัญหาพฤติกรรม

โรคที่พบร่วมกับความบกพร่องทางสติปัญญา	จำนวน n=57	ระดับพฤติกรรม	
		ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
ภาวะสมองพิการ	13	7	6
อาการชัก	19	12	7
ความพิการทางร่างกาย	11	7	4
อื่นๆ	14	10	4
รวม	57	36	21

การทดสอบทางสถิติ $\chi^2 = 4.023$ df = 6 P = .674

จากตารางที่18 พบว่าเด็กได้รับการวินิจฉัยว่ามีโรคที่พบร่วมกับความบกพร่องทางสติปัญญา 57 ราย มีอาการชัก 19 ราย ภาวะสมองพิการ 13 ราย ความพิการทางร่างกาย 11 ราย และอื่นๆ 14 ราย และผลการศึกษาไม่พบว่า บั้จจัยโรคที่พบร่วมกับความบกพร่องทางสติปัญญา กับปัญหาพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับพฤติกรรม

- ไม่มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับปกติ และระดับเสี่ยงมีปัญหาเล็กน้อยถึงปานกลาง (เด็กหญิง คะแนน 47 และต่ำกว่า - 65, เด็กชาย คะแนน 48 และต่ำกว่า - 66)
- มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับมีปัญหา (เด็กหญิง คะแนน 66 ขึ้นไป, เด็กชาย คะแนน 67 ขึ้นไป)

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ของเศรษฐกิจฐานะ กับ ปัญหาพฤติกรรม

เศรษฐกิจฐานะ	จำนวน n=120	ระดับพฤติกรรม	
		ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
ขัดสน	18	13	5
มีพอใช้จ่าย	95	63	32
มีเหลือเก็บ	7	7	-
รวม	120	83	37

การทดสอบทางสถิติ $\chi^2 = 3.561$ $df = 2$ $P = .169$

จากตารางที่ 19 พบว่า ส่วนใหญ่ตอบเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานะว่ามีพอใช้จ่าย ร้อยละ 95 และผลการศึกษาไม่พบว่า ปัจจัย เศรษฐกิจฐานะ กับปัญหาพฤติกรรม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับพฤติกรรม

- ไม่มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับปกติ และระดับเสี่ยงมีปัญหาน้อยถึงปานกลาง
(เด็กหญิง คะแนน 47 และต่ำกว่า - 65, เด็กชาย คะแนน 48 และต่ำกว่า - 66)
- มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับมีปัญหา
(เด็กหญิง คะแนน 66 ขึ้นไป, เด็กชาย คะแนน 67 ขึ้นไป)

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ของ แบบการอบรมเลี้ยงดู กับ ปัญหาพฤติกรรม

แบบการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน n=120	ระดับพฤติกรรม	
		ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
แบบปกป้องคุ้มครอง	41	29	12
แบบควบคุม	7	1	6
แบบประชาธิปไตย	72	53	19
รวม	120	83	37

การทดสอบทางสถิติ $\chi^2 = 10.60$ $df = 2$ $P = 0.005$

จากตารางที่ 20 พบว่าส่วนใหญ่ผู้ปกครองใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย รองลงมาเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครอง และมีการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยแบบการอบรมเลี้ยงดูกับปัญหาพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = 0.005$)

ระดับพฤติกรรม

- ไม่มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับปกติ และระดับเสี่ยงมีปัญหาน้อยถึงปานกลาง
(เด็กหญิง คะแนน 47 และต่ำกว่า - 65, เด็กชาย คะแนน 48 และต่ำกว่า - 66)
- มีปัญหา = คะแนนรวมอยู่ในระดับมีปัญหา
(เด็กหญิง คะแนน 66 ขึ้นไป, เด็กชาย คะแนน 67 ขึ้นไป)

ตารางที่ 21 แสดงค่า Pearson correlation ของความสัมพันธ์ระหว่างแบบการอบรมเลี้ยงดูกับรูปแบบปัญหาพฤติกรรมในเด็กชาย

รูปแบบปัญหาพฤติกรรม	แบบการอบรมเลี้ยงดู		
	ปกป้องคุ้มครอง	ควบคุม	ประชาธิปไตย
ปัญหาแบบเก็บกด			
กลุ่มอาการวิตกกังวล	0.07	0.19	-0.05
กลุ่มอาการเจ็บป่วยทางกาย	0.21	0.08	0.14
กลุ่มอาการซึมเศร้า	0.129	0.1	-0.19
ปัญหาแบบแสดงออก			
พฤติกรรมเด็กกว่าวัย	0.07	0.07	-0.4**
พฤติกรรมเกรง/ทำผิดกฎ	0.02	0.09	0.16
ระเบียบ			
ไม่อยู่นิ่ง/หุนหัน/ปัญหาสังคม	-0.02	0.2	0.1
พฤติกรรมก้าวร้าว	0.15	0.13	-0.4
ปัญหาทางเพศ	0.2	0.16	-0.11

** p < .01

จากตารางที่ 21 แสดงค่า Pearson correlation ของความสัมพันธ์ระหว่างแบบการอบรมเลี้ยงดูกับรูปแบบปัญหาพฤติกรรม พบว่าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางลบ กับคะแนนปัญหาพฤติกรรมเด็กกว่าวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่พบว่าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครอง หรือควบคุม มีความสัมพันธ์กับคะแนนปัญหาพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22 แสดงค่า Pearson correlation ของความสัมพันธ์ระหว่างแบบการอบรมเลี้ยงดูกับ
รูปแบบปัญหาพฤติกรรมในเด็กหญิง

รูปแบบปัญหาพฤติกรรม	แบบการอบรมเลี้ยงดู		
	ปกป้องคุ้มครอง	ควบคุม	ประชาธิปไตย
ปัญหาแบบเก็บกด			
กลุ่มอาการวิตกกังวล	-0.36**	0.02	-0.11
กลุ่มอาการเจ็บป่วยทางกาย	-0.29**	-0.01	0.11
กลุ่มอาการซึมเศร้า	-0.21	0.11	-0.09
แยกตนเองจากสังคม	-0.3*	-0.01	-0.12
ปัญหาแบบแสดงออก			
พฤติกรรมเกรง/ทำผิดกฎ	-0.11	0.11	0.12
ระเบียบ			
ไม่อยู่นิ่ง/หุนหัน/ปัญหาสังคม	-0.35*	-0.1	-0.23
พฤติกรรมก้าวร้าว	-0.25	-0.04	-0.25

* p < .05, ** p < .01

จากตารางที่ 22 แสดงค่า Pearson correlation ของความสัมพันธ์ระหว่างแบบการอบรมเลี้ยงดูกับรูปแบบปัญหาพฤติกรรม พบว่าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับ คะแนนกลุ่มอาการวิตกกังวล และกลุ่มอาการเจ็บป่วยทางกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมีความสัมพันธ์ทางลบ กับคะแนนการแยกตนเองจากสังคม และพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง หุนหัน ปัญหาสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

ผลการวิจัยส่วนนี้เป็นกรนำเสนอเพื่อประกอบการพิจารณา ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา กับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างละเอียด โดยคัดเลือกจากผู้ปกครองที่ตอบแบบสำรวจพฤติกรรมมาสัมภาษณ์จำนวน 12 คน เป็นผู้ปกครองที่ตอบแบบสำรวจพฤติกรรมพบว่าเด็กมีคะแนนปัญหาพฤติกรรมสูงสุด 6 ราย ผู้ปกครองที่ตอบแบบสำรวจพฤติกรรมพบว่า เด็กมีคะแนนปัญหาพฤติกรรมต่ำสุด 6 ราย ทำการสัมภาษณ์ใน 3 หัวข้อหลักดังนี้

1. ปัจจัยภายใน- ปัจจัยภายนอก

- ปัจจัยทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และ สังคมของเด็ก
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว (พ่อแม่ลูก, พี่น้อง), กิจกรรมที่ทำร่วมกัน
- ความสัมพันธ์กับเพื่อน, โรงเรียนและชุมชน
- เหตุการณ์ที่มีผลกระทบในครอบครัว

2. แบบการอบรมเลี้ยงดู

- การดูแลในชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่าง
- การให้แรงเสริม และการลงโทษ
- การให้สิทธิในการแสดงความคิดเห็น
- การให้ความรักความอบอุ่น, การยอมรับ และยกย่อง

3. ปัญหาพฤติกรรม

- พฤติกรรมที่เป็นปัญหา ลักษณะพฤติกรรม, ความถี่ และความรุนแรง
- เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรม
- ผลของพฤติกรรม ผลกระทบต่อเด็ก ครอบครัว และผู้อื่น
- การแก้ไขปัญหา และผลลัพธ์
- ความคิดเห็นต่อปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

จากการสัมภาษณ์ได้ผลโดยสรุปดังนี้

1. ปัจจัยภายใน และปัจจัยแวดล้อมของเด็ก

1.1. ปัจจัยภายในคือปัจจัยจากตัวเด็กเอง

1.1.1 ความบกพร่องทางสติปัญญา ได้รับการวินิจฉัยว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปานกลาง 6 ราย ระดับรุนแรง 6 ราย มีโรคที่พบร่วมด้วยคือผู้ปกครองหมายเลข 3 พบลูกมีอาการชัก ผู้ปกครองหมายเลข 5 พบลูกมีความพิการทางกายร่วมด้วย ผู้ปกครองหมายเลข 4 พบลูกมีโรคสมองเล็ก (Microcephaly) ผู้ปกครองหมายเลข 11 พบลูกมีโรคหัวใจตั้งแต่เกิด

1.1.2 สุขภาพกาย ผู้ปกครองหมายเลข 11 พบลูกมีสุขภาพไม่แข็งแรง เป็นหวัดง่าย ผู้ปกครองหมายเลข 4 พบลูกป่วยบ่อย น้ำหนักน้อย เดินแล้วหกล้มบ่อยๆ มีโรคประจำตัวคือโรคไต ผู้ปกครองรู้สึกสงสาร และพยายามช่วยเหลือลูกในกิจวัตรประจำวัน ผู้ปกครองหมายเลข 5 พบลูกมีความพิการทางกายต้องใช้รถ wheel chair ในการเคลื่อนไหว

1.1.3 สุขภาพจิต ผู้ปกครองหมายเลข 1 พบลูกมีอาการโกรธ โมโหเพิ่มขึ้น เวลาโมโห จะเกร็งตัว ร้องกรี๊ดกร๊าด ผู้ปกครองหมายเลข 2 พบลูกชอบโผล่เข้าหาคนอื่นแต่เล่นกับเขาไม่เป็น ผู้ปกครองหมายเลข 3 และ 6 พบลูกคือ ชน และมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ผู้ปกครองหมายเลข 4 พบลูกกลัว และตกใจง่าย เวลาตกใจจะมีอัส ร้องไห้ และปวดปัสสาวะ ผู้ปกครองหมายเลข 5 พบลูกอารมณ์ร้อนมากขึ้น โกรธจะบังคับตัวเองไม่ได้ ทูบข้าวของ การควบคุมตนเองไม่ดี ใน ผู้ปกครอง 6 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กไม่มีปัญหาพฤติกรรม บอกว่าเด็กอารมณ์ดี ว่องไว เชื่อฟัง มีอยู่เพียงรายเดียวที่บอกว่าเด็กมีอาการหงุดหงิดบางครั้ง จะทำหน้าบึ้งหรือบอกว่าโกรธ

1.2. ปัจจัยแวดล้อมของเด็ก

1.2.1 ครอบครัว ผู้ปกครอง 6 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กมีปัญหาดังกล่าว คิดว่าการที่เด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญา มีผลกระทบกับครอบครัว ในการใช้เวลากับเด็กมาก ต้องช่วยเหลือเพราะเด็กไม่รู้เรื่องอะไรหรือทำอะไรไม่เป็น เด็กมีปัญหาดังกล่าว ยิ่งมีผลกระทบต่ออารมณ์ของผู้ดูแลด้วย และพบมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ และพี่น้องไม่ดี จากการบอกแล้วเด็กไม่ฟัง แต่ผู้ปกครองหมายเลข 4, 5 บอกว่าเด็กมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ และพี่น้องดี มีแกลังกันบ้าง ผู้ปกครองหมายเลข 2, 3 บอกว่าเด็กมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ และพี่น้องอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงผู้ปกครองหมายเลข 4, 5 ที่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัวเช่น การเล่นเกมกีฬา ฟุตบอล วาดรูป และเด็กช่วยทำงานบ้านมีกรอกน้ำใส่ขวด ล้างจาน เก็บที่นอน ในผู้ปกครองที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กไม่มีปัญหาดังกล่าว บอกว่าเด็กมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ และพี่น้องดี มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัวเช่นการเล่นเกมกีฬาฟุตบอล แบดมินตัน วาดรูป ดูหนัง และเด็กช่วยทำงานบ้านเช่น รดน้ำต้นไม้ กรอกน้ำใส่ขวด ตากและพับผ้า กวาดถูบ้าน มีเพียงรายเดียวที่ไม่ช่วยทำงานบ้าน บิดาบอกว่าเด็กไม่ชอบทำทั้งงานบ้าน และการบ้าน

1.2.2 เหตุการณ์ที่มีผลกระทบในครอบครัว การหย่าของผู้ปกครองหมายเลข 1 และ 10 มีผลกระทบเช่นพ่อต้องทำงาน และเลี้ยงดูลูก 3 คนเอง ผู้ปกครองหมายเลข 3, 9 หย่าจากคู่สมรสเสียชีวิตต้องเลี้ยงดูลูกเอง ครอบครัวหมายเลข 4 ต้องย้ายบ้านจากจังหวัดสุรินทร์มาหางานทำในกรุงเทพฯ เพื่อลูกได้รับการรักษา ผู้ปกครองหมายเลข 5 พ่อเลิกออกจากงานเพื่อดูแลลูกคนนี้ ผู้ปกครองหมายเลข 6 ย่าเลี้ยงดูเด็กมาตั้งแต่เกิด ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่

1.2.3 โรงเรียน ผู้ปกครอง 5 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กมีปัญหาพฤติกรรมในระดับคลินิก เด็กยังรับบริการส่งเสริมพัฒนาการตามโปรแกรมการฝึกแต่ละรายในหอผู้ป่วย มีเพียงหมายเลข 4 ที่เด็กเรียนชั้นเรียนพิเศษแบบฝึกอบรมได้ ความสัมพันธ์กับครูดี แต่อยากเล่นกับเพื่อน เล่นไม่เป็น ถูกเพื่อนแกล้งเช่นผลักหล้มบ่อยครั้ง เนื่องจากตัวเล็ก และการทรงตัวไม่ดีสำหรับผู้ปกครอง 5 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กไม่มีปัญหาพฤติกรรม เด็กเรียนในชั้นเรียนพิเศษได้ ชยันทำการบ้าน ผลการเรียนปานกลาง เคยตกซ้ำชั้น 2 ราย ความสัมพันธ์กับครู และเพื่อนดี มีเพื่อนสนิทประมาณ 2-3 คน เล่นกับเพื่อน มีการรอยคอย และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ได้ แต่ไม่มีการพบหรือไปเที่ยวกับเพื่อนข้างนอก มีเพียงผู้ปกครองหมายเลข 11 ที่เด็กรับบริการส่งเสริมพัฒนาการตามโปรแกรมการฝึกแต่ละรายในหอผู้ป่วยมากกว่า 2 ปี มีเพื่อนเล่น และมี ความสัมพันธ์กับเพื่อนดี

1.2.4 รายได้ความเป็นอยู่ ผู้ปกครอง 5 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กมีปัญหาพฤติกรรมในระดับคลินิก มีรายได้ต่ำกว่า 10000 บาท และตอบว่ามีฐานะขัดสนมี 2 รายได้รับเงินจากกรมประชาสงเคราะห์ที่จัดให้เด็กพิการทางสติปัญญาเป็นรายเดือน เดือนละ 500 บาท ผู้ปกครอง 4 รายยังไม่มีบ้านเป็นของตนเอง อีก 1 รายคือผู้ปกครองหมายเลข 6 มีรายได้ 30001-40000 บาท มีฐานะดี มีบ้านเป็นของตนเองและจ้างพี่เลี้ยงดูแลเด็ก สำหรับผู้ปกครอง 6 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กไม่มีปัญหาพฤติกรรมมีรายได้ต่ำกว่า 10000 บาท 2 ราย บอกว่ามีฐานะขัดสน ผู้ปกครองหมายเลข 9 บอกว่าที่บ้านมีปัญหารายได้น้อยอย่างเดียว ผู้ปกครอง 2 รายมีฐานะพอใช้ อีก 2 รายมีรายได้มากกว่า 40000 บาท มีเงินเหลือเก็บ และมีบ้านเป็นของตนเอง

2. ประวัติครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

ผู้ปกครอง 6 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กมีปัญหาพฤติกรรมในระดับคลินิก เป็นผู้ปกครองเลี้ยงดูหลักในทุกครอบครัว ส่วนใหญ่เลี้ยงดูเด็กด้วยตนเอง ให้ความรัก และเอาใจใส่เด็กดี มีลักษณะครอบครัวเดี่ยว ส่วนใหญ่สมรส และอยู่ด้วยกัน มีเพียงผู้ปกครองหมายเลข 1 ซึ่งหย่า และพ่อเลี้ยงดูลูก 3 คนเอง เด็กเป็นลูกคนที่ 2 เลี้ยงดูแบบดูแลให้ทำตามที่พ่อเห็นว่าควรทำ คิดว่าเด็กไม่รู้เรื่องอะไรเนื่องจากมีความพิการทางสติปัญญา มีการลงโทษโดยตี จับมัดไว้บางครั้ง กับหมายเลข 3 ซึ่งหย่าจากคู่สมรสเสียชีวิต และแม่เลี้ยงดูลูก 4 คน เด็กเป็นลูกคนที่ 4 พี่ช่วยดู

แล่นองดี เลี้ยงดูแบบรัก และตามใจ ผู้ปกครองหมายเลข 6 เกี่ยวข้องเป็นย่า เลี้ยงดูเด็กมาตั้งแต่เกิด (เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่) โดยจ้างผู้อื่นเลี้ยงดูในวันจันทร์-ศุกร์ เนื่องจากที่บ้านมีคุณป้าอนุอวยอยู่ กลางคืนรับกลับมานอนด้วยกัน เลี้ยงดูแบบรัก และตามใจ ทำให้ทุกอย่างเพราะเห็นว่าเด็กทำเองไม่ค่อยได้เช่นเดียวกับผู้ปกครองหมายเลข 5 ผู้ปกครอง 4 รายบอกว่าบางครั้งรู้สึกเหนื่อยและท้อที่ต้องรับภาระ แต่ก็ต้องช่วยเหลือเพื่อให้เด็กดีขึ้น เช่นผู้ปกครองหมายเลข 2 บอกว่ามีลูกคนเดียว แม่เป็นผู้เลี้ยงดูหลัก และชายหุ้บึงด้วย พาลูกไปด้วยทุกที่ ครอบครัวยุติงทะเลาะเบาะแว้งเป็นธรรมดา ไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับตัวเองที่มีลูกเช่นนี้ มีอารมณ์โกรธลูกบ้าง ใช้วิธีเดินหนีไปร้องไห้บ่อยๆ พอใจที่เด็กดีขึ้น พยายามให้เวลาในการฝึกลูกมากขึ้น ลูกทำได้จะชมเชยตลอด กอด และหอมแก้ม ลงโทษมีตีบ้างไม่บ่อย ผู้ปกครองหมายเลข 4 ลูกมีความบกพร่องทางสติปัญญาถึง 2 คน แม่เป็นผู้เลี้ยงดูหลัก และมีอาชีพรับจ้าง ไม่มีเวลาฝึกลูก ครอบครัวยุติงรวมกัน 4 คนในห้องเช่าห้องเดียว ให้ความรักความอบอุ่น ตามใจลูกเพราะสงสารที่ไม่แข็งแรง ลูกทำได้จะชมเชยตลอด กอด และหอมแก้ม ลงโทษมีตีบ่อยเนื่องจากเด็กชน ในผู้ปกครองที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กไม่มีปัญหาพฤติกรรม ก็มีผู้ปกครองคนหนึ่งเป็นผู้เลี้ยงดูหลักในทุกครอบครัว ทุกรายเลี้ยงดูเด็กด้วยตนเอง ให้ความรัก และเอาใจใส่เด็กดี ส่วนใหญ่ลักษณะครอบครัวเดี่ยว สมรส และอยู่ด้วยกัน มีผู้ปกครองหมายเลข 9 หม้ายจากคู่สมรสเสียชีวิต ลักษณะครอบครัวขยาย จึงมีญาติพี่น้องที่เด็กเล่นด้วย และมีความสัมพันธ์กันดี แม่เป็นผู้เลี้ยงดูหลัก ให้ความรักความใกล้ชิด เข้าใจ มีทัศนคติ และทักษะในการฝึกดี มีการชมเชย กอด อธิบาย และให้เหตุผล มอบหมายงานบ้าน และให้เด็กเล่นกีฬา เกมสที่ชอบ แม่รู้สึกพอใจที่ลูกช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่เป็นภาระ และผู้ปกครองหมายเลข 10 หย่า ลักษณะครอบครัวขยาย มีพี่น้องที่ช่วยดูแลเด็ก และมีความสัมพันธ์กันดี พยายามให้ลูกทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง ผู้ปกครอง 5 รายเข้ารับบริการในโรงพยาบาลราชานุกูลมากกว่า 2 ปีขึ้นไป ขณะนี้เด็กเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษราชานุกูล จึงเข้าใจ และร่วมมือในการฝึกเด็ก มีทัศนคติ และทักษะในการดูแลช่วยเหลือลูกดีพอควร

3 ปัญหาพฤติกรรม

ผู้ปกครอง 6 รายที่สัมภาษณ์พบว่าเด็กมีปัญหาพฤติกรรมสูง พบว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรงเป็นส่วนใหญ่ มีผู้ปกครองหมายเลข 4 ลูกมีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลางแต่เด็กมีสุขภาพไม่แข็งแรง ไม่สบายบ่อย เคยผ่าตัด และขณะนี้ทานยา รักษาอาการไตบวมอยู่ เด็กมีพี่สาวซึ่งมีความบกพร่องทางสติปัญญา และฝึกทักษะที่โรงพยาบาลราชานุกูลเช่นกัน และมีผู้ปกครองหมายเลข 5 ลูกมีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง อายุ 10 ปีแต่เข้ารับบริการที่โรงพยาบาลราชานุกูลเพียง 6 เดือนเท่านั้น ก่อนหน้านั้นพ่อบอกว่าเลี้ยงเองที่บ้าน เห็นว่าเด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากขึ้น คือไม่มีสมาธิ ไม่สามารถนั่งอยู่กับที่ได้

นานๆ ชุกชน หาของมาเล่น ชอบรื้อคัน อารมณ์ร้อนมากขึ้น โกรธจะบังคับตัวเองไม่ได้ ทูบข้าวของ เช่นเดียวกับที่พยาบาลผู้ฝึกบอกว่า เด็กชอบเล่นแวนตา โดยหักขาแวนทั้ง และปิดเปิดประตู หอผู้ป่วยเล่น ปัญหาพฤติกรรมที่สัมพันธ์พบในเด็กมีปัญหาพฤติกรรมสูง พบว่ามีหลายปัญหา พฤติกรรมในเด็กคนเดียวกัน ผู้ปกครองหมายเลข 1 ลูกอายุ 10ปีมีปัญหาพฤติกรรมพูดซ้ำๆแต่คำเดิม กินดินเวลานั่งอยู่บนพื้นดิน มีอารมณ์โกรธ โมโหเพิ่มขึ้น เวลาโมโหจะเกร็งตัว ร้องกรี๊ดกร๊าด ชอบทำลายของ ชอบเล่นอวัยวะเพศ ซึ่งพอบอกว่า เวลาไปทำงานเคยมัดเอาไว้เนื่องจากไม่มีคนดูแล (พ่อหย่ากับแม่ และเลี้ยงลูกเอง) ผู้ปกครองหมายเลข 2, 3 และ 6 ลูกมีปัญหาทำพฤติกรรมแปลกๆ และทำซ้ำๆ เช่น จับเก้าอี้ให้ล้มทั้งหมด ไม่อยู่นิ่งเดินเผลอเข้าหาคน และใช้มือตี ยกมือหรือนั่งสะบัดมือ และหน้าไปมาถามตอบไม่ได้ ตื้อ มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ผู้ปกครองหมายเลข 4 ลูกมีปัญหาทานได้น้อย นอนหลับยาก บ่นปวดนั้นเจ็บนี้เป็นประจำ เวลาตกใจจะมือสั่น ร้องไห้และปวดปัสสาวะ ชอบจับอวัยวะเพศเล่น และทำท่าปล้ำที่สาวบอยๆ ทุกรายมีปัญหาการพูด ทั้งเด็กไม่ออกเสียงพูด พูดไม่ได้ ไม่ยอมพูด พูดไม่ชัด พูดไม่เป็นประโยค ทำให้เป็นปัญหาในการสื่อสารกับครอบครัว และคนทั่วไป ตรงข้ามกับผู้ปกครองที่พบว่าเด็กไม่มีปัญหาพฤติกรรม พบว่าเด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง มีผู้ปกครองหมายเลข 8 ลูกมีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรงแต่ฝึกทักษะที่โรงพยาบาลราชานุกุลมากกว่า 2 ปีแล้ว มีพฤติกรรมชอบออกนอกบ้าน และปัสสาวะรดบางครั้ง ผู้ปกครองอีก 5 ราย ขณะนี้เด็กเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ช่วยเหลือตนเองได้ดีพอสมควร ช่วยงานบ้านได้บ้าง สื่อสารกับผู้อื่นได้แม้ว่าการออกเสียงไม่ค่อยชัดเจน ไม่มีปัญหาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น เมื่อถามถึงปัญหาพฤติกรรมอะไรที่เด็กมีบ้าง ผู้ปกครองทั้ง 5 รายจะบอกว่าไม่มีปัญหา ผู้ปกครองหมายเลข 11 บอกว่าเด็กชอบกัดเล็บบางครั้ง ผู้ปกครอง 3 ใน 5 รายบอกว่าพอใจที่ลูกช่วยเหลือตนเองได้ และเรียนได้ คิดว่าเด็กรู้เรื่องมากเช่นทำตามคำสั่งได้ รู้จักโต้ตอบ มีกิจกรรมที่ชอบ และคิดว่าเด็กมีความสุขดี อยู่ที่บ้านจะเล่นกับเด็กอายุมากกว่า และน้อยกว่าได้ ผู้ปกครอง 2 รายบอกว่าเด็กมีถูกรังแกจากเพื่อนบ้าง